

Stiekel of roze

Doe 'k een maegien was van vieve
en weer es bij de gröppe zat,
stonnen daor de moezeoorties
op 'e kaante bij et pad.

O, wat stonnen ze daor mooi,
gele bloempies in de zonne.
Da'k zoe'n bloempien wezen moch,
dat mos now es kunnen.

Doe as ik jong was, weet ik nog,
zocht ik klaoverties van viere.
Ik wol zo graeg gelokkig wezen,
ik zong van tiere liere, liere.

Laeter hulpen we op 't laand,
zaggen de rogge gruuien.
An de kaante van de wal
wilde rosies bluuien

Zo te bluuien in de wal
tussen 't opgaond' hooft.
Lekker in de waarme zonne,
nooit waj' dan meer koold.

Inienen zag 'k een stiekel pronken,
mit groot ontzag bekeek ik heur.
As ik now es zoe'n stiekel was,
wat had ik dan wat veur.

Gieniene die mi'j pakken kon,
wat had ik dan een leven.
Ik hoef gien prik te kriegen,
mar zels een prikker geven.

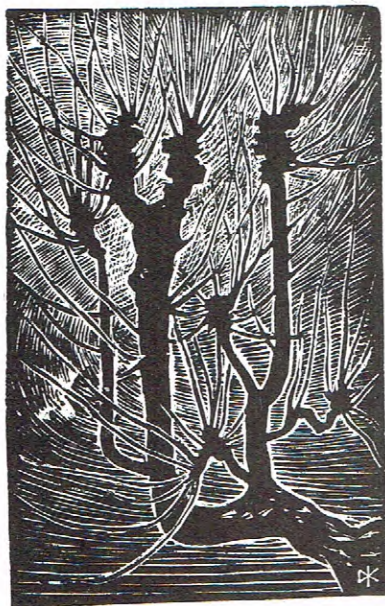
Of was ik toch mar liever
een mooie peerdebloem'.
De bijgies kwammen dan bij mi'j
te zingen van zoem, zoem, zoem.

Och, stiekel te wezen of rose,
et komt d'r niks op an.
Awwer mar gelokkig binnen,
daor droom ik zo graeg van.

Stried

Et is haost niet te beschrieven,
dat leed om je kiend.
't Vret an je en dan die onmacht,
hoe raek ie die kwiet?

Alles wi'j' d'r veur geven,
je hatt' uut je lief,
mar ie moe'n berusten
en dat kuj' now juist niet.

Vergeten

Margien wodde al wat oolder,
ze leup al naor de zestig jaor.
Ze was nog aorig hups en tierig,
et wark dat vul heur nog niet zwaor.

Ze hadde eins nog niks te klaegen,
mar ien ding dat verdriette heur:
ze kon zo min de boel ontholen.
En daarom kocht ze daor wat veur.

Daor moej' vitemien b-zess' veur nemen,
zo gaf de buurvrouw heur te rao.
En bi'j de aptheek daor kuj't kriegen,
reup ze heur nog aachternao.

Nao een schoffiën vreug de buurvrouw:
Margien je, hoe gaot et now,
wodt 't al beter mit 't ontholen,
hoe voldoen die pillen jow?

O, zee Margien, 'n betien aemel,
o, et is eins wel wat slim,
ja zie, 'k hebb' ze niet inneumen,
omda'k dat vergéten bin!

Veurbi'j

Et is zo had aj' zeggen moeten:
Ik heb de tied veurbi'j gaon laoten.
Aachternao is 't makk'lik praoten,
nooit kuj' een ure overdoen.

Aj' jong binnen en wat overmoedig:
Et vaalt wel mit, hi'j komt wel weer.
Aj' dan ongeduldig waachten,
dot et soms verhipte zeer.

Et is zo had aj' zeggen moeten:
Ik heb de tied veurbi'j gaon laoten.
Aachternao is 't makk'lik praoten,
nooit kuj' een dag weer overdoen.

De kiender daansen om je henne,
krek zatten ze nog op je schoot.
Waor blift de tied, et duurt mar even,
een ogenblik, dan bin ze groot.

Laot 't wark nooit boven drieven,
speul mit je kiend, geniet d'r van.
Et mooie dat duurt mar zo even,
wie zegt hoe lange of et kan?

Et is zo had aj' zeggen moeten:
Ik heb de tied veurbi'j gaon laoten.
Aachternao is 't makk'lik praoten,
je leven kuj' niet overdoen.

As je gelok ienmaol veurbi'j is,
weej' hoe gelokkig aj' doe weren.
Ik vraoge mi'j of... waarom,
waorum moej' dat pas laeter leren?

Wodt et gien tied

Hoe is et mit de meenske steld,
bin oonze daegen misschien teld?
D' iene dag zegt d' ere niet.
Wodt et daoromme niet es tied
om oons es te bezinnen,
waor we mit doende binnen.

't Vergif dat ligt haost overal,
zoere regen en zo al.
Moe'n oonze kiender daor mit veerder?
Mit de troep die wi'j hier eerder
op disse mooie eerde maekten
en oonze plichten zo verzaekten.

Wodt et niet de hoogste tied
nao oonze onbezunnenhied
et beter an te pakken?
Moe'n we niet gauw an 't rakken?
Lao' we leven mit verstaand,
we kun mar tot an de raand.

Zaad mi'jen

Morgens in de vroegte
stonnen ze d'r veur.
De aoren zwaor en riepe
beugen diepe deur.

De scharpe zende snee
an ien weg deur et zaod.
Al kleinder wodt de hoeke
die nog te wuiven staot.

Garven op 'e akker
laggen d'r meer en meer.
Die mossen in de gaaste,
al dee de huid ok zeer.

De zonne zonk al wieder
over et goolden laand.
Daorginder wonk et stee,
et wark mos eerst an kaant.

Aovens stille an naor huus
deur damp die om heur kreup.
De wiend risselde nog even,
een laete voegel reup.

Inhoud

1. Allienig	6
2. Braand	7
3. De haand an de ploeg	8
4. De roze	9
5. De Scheene	10
6. Dromen	11
7. Een betien bliede	12
8. Een schilderij	14
9. Eerpelrooien	15
10. Eigentieds kastlied	16
11. Et gelok	17
12. Et oolde peerd	18
13. Gelok	20
14. Is dit ok leven?	21
15. Jaorronte	22
16. Keunst	24
17. Klaeglied	26
18. Koold	27
19. Meitied	28
20. Mien pries	30
21. Moois	31
22. Nao de regen	33
23. Niet klaegen	34
24. Oold?	35
25. Over de reed	36
26. Reizen	38
27. Sni'jklokkies	39
28. Stiekel of roze	40
29. Stried	42
30. Vergeten	44
31. Veurbij	45
32. Wodt et gien tied	46
33. Zaod mi'jen	47
inhoud	48